II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2021/1340

ze dne 22. dubna 2021,

kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o regulační technické normy, kterými se určuje obsah smluvních podmínek týkajících se uznání pravomocí pozastavit nebo omezit práva a povinnosti

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 ([1]), a zejména na čl. 71a odst. 5 třetí pododstavec uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnicí 2014/59/EU, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/879 ([2]), byly zavedeny určité záruky na posílení účinného řešení krize ve vztahu k finančním smlouvám, které se řídí právem třetí země.

(2) V souladu s čl. 71a odst. 1 směrnice 2014/59/EU musí instituce a subjekty do svých finančních smluv, které uzavírají a které se řídí právem třetí země, zahrnout podmínky, podle nichž se uznávají pravomoci orgánů příslušných k řešení krize pozastavit nebo omezit práva a povinnosti.

(3) V zájmu zlepšení účinnosti řešení krize stanoví článek 68 směrnice 2014/59/EU, že některá opatření k předejití krizi nebo opatření krizového řízení by neměla být považována za rozhodné události pro vymáhání nebo za úpadková řízení. Kromě toho uvedený článek stanoví, že tato opatření by neměla smluvní protistrany v příslušných smlouvách opravňovat k výkonu určitých smluvních práv pouze na základě toho, že tato opatření byla uplatněna. Do obsahu smluvních podmínek je proto nezbytné zahrnout souhlas stran s tím, že jsou těmito požadavky vázány. Kromě toho podle článků 33a, 69, 70 a 71 směrnice 2014/59/EU mohou orgány příslušné k řešení krize na omezenou dobu pozastavit smluvní povinnost platby nebo plnění vyplývající z některé smlouvy uzavřené s institucí nebo subjektem v režimu řešení krize nebo za určitých okolností před řešením krize, omezit vymáhání práv ze zajištění a pozastavit některá práva protistran, například na závěrečné vypořádání nebo netting hrubých závazků, urychlení budoucích plateb nebo jiný způsob ukončení finančních smluv. Vzhledem k tomu, že tyto pravomoci orgánů příslušných k řešení krize nemusí být účinné, jsou-li uplatňovány na finanční smlouvy řídící se právem třetí země, měly by být v podmínkách finančních smluv výslovně uznány.

([1]) Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190.

([2]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/879 ze dne 20. května 2019, kterou se mění směrnice 2014/59/EU, pokud jde o schopnost úvěrových institucí a investičních podniků absorbovat ztráty a schopnost rekapitalizace, a směrnice 98/26/ES (Úř. věst. L 150, 7.6.2019, s. 296).

(4) V zájmu zajištění účinnosti řešení krizí a prosazování jednotnosti přístupů přijatých členskými státy a za účelem zajištění toho, aby orgány příslušné k řešení krize, instituce a subjekty mohly zohledňovat rozdíly ve svých právních systémech nebo rozdíly vyplývající z konkrétní smluvní formy nebo struktury, je vhodné stanovit povinný obsah smluvních podmínek. Obsah těchto smluvních podmínek by měl zohledňovat různé modely podnikání institucí a subjektů. Jelikož se však finanční smlouvy v mezinárodních transakcích v závislosti na modelu podnikání institucí nebo subjektů obecně neliší, není nutné vytvářet pro úpravu smluvního uznání odlišný obsah.

(5) Toto nařízení vychází z návrhů regulačních technických norem, které Komisi předložil Evropský orgán pro bankovnictví (EBA).

(6) Orgán EBA o návrzích regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, uskutečnil otevřené veřejné konzultace, analyzoval potenciální související náklady a přínosy a požádal o radu skupinu subjektů působících v bankovnictví zřízenou podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ([3]),

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Obsah smluvních podmínek

Podmínky smluvního uznání v příslušné finanční smlouvě, která se řídí právem třetí země a kterou uzavře instituce nebo subjekt uvedený v čl. 1 odst. 1 písm. b), c) nebo d) směrnice 2014/59/EU, zahrnují:

1) uznání stran a jejich souhlas s tím, že smlouva může podléhat výkonu pravomocí orgánu příslušného k řešení krize pozastavit nebo omezit práva a povinnosti vyplývající z této smlouvy podle článků 33a, 69, 70 a 71 směrnice 2014/59/EU, ve znění provedeném v platném vnitrostátním právu, a že se použijí podmínky stanovené v článku 68 uvedené směrnice, ve znění provedeném v platném vnitrostátním právu;

2) popis pravomocí orgánu příslušného k řešení krize stanovených v článcích 33a, 69, 70 a 71 směrnice 2014/59/EU, ve znění provedeném v platném vnitrostátním právu, nebo odkaz na ně a popis podmínek stanovených v článku 68 směrnice 2014/59/EU, ve znění provedeném v platném vnitrostátním právu, nebo odkaz na ně;

3) uznání stran a jejich souhlas s tím, že:

   a) jsou vázány účinkem uplatňování těchto pravomocí:

      — pozastavení jakékoli povinnosti platby nebo plnění v souladu s článkem 33a směrnice 2014/59/EU, ve znění provedeném v platném vnitrostátním právu,

      — pozastavení jakékoli povinnosti platby nebo plnění v souladu s článkem 69 směrnice 2014/59/EU, ve znění provedeném v platném vnitrostátním právu,

      — omezení vymáhání jakýchkoli práv ze zajištění v souladu s článkem 70 směrnice 2014/59/EU, ve znění provedeném v platném vnitrostátním právu,

      — pozastavení jakéhokoli práva na ukončení podle smlouvy v souladu s článkem 71 směrnice 2014/59/EU, ve znění provedeném v platném vnitrostátním právu;

   b) jsou vázány ustanoveními článku 68 směrnice 2014/59/EU, ve znění provedeném v platném vnitrostátním právu;

4) uznání stran a jejich souhlas s tím, že podmínky smluvního uznání jsou ve vztahu k záležitostem, které jsou v nich popsány, vyčerpávající a že vylučují jakékoli jiné dohody, ujednání nebo srozumění smluvních stran, jež se předmětu příslušné dohody týkají.

([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovnictví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

Článek 2

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 22. dubna 2021.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN